

Kendimle Sohbet

– süveydaikalp · 07 Şubat 2020

İçimi dökmeye geldim buraya.Ben sevgimden,kalbimin çarpıntısından konuşamazken,dilim tutulurken,ayna karşısında o kadar deneme yaptıktan sonra karşında bir kelime bile edemezken,senin gururundan konuşmamanı kasmaya geldim.İçimde biriken sızıyı,sancıyı belki bir nebze olsun hafifletir yazmak sana diye geldim.Sahi ben sana çok geldim de hiç bu kadar çok gelmedim.Öl desen ölürdüm,atla şurdan desen sorgulamaz atlardım.Ne kadar aptaldım...Her ne kadar bilmesen de sana kötü söz söyledikleri için sinirlenip bayıldım.Doktora götürdüler yalan söyledim.Yıpratmışsın kendini dedi bana.Yememişsin içmemişsin,bakmamışsın kendine.Söyleyemedim gerçeği.Okulumdan oldum.Arkadaşlarımdan oldum.Beni seven insanlardan sevdiğinden bile emin olamadığım bir kişi için ayrıldım.Ayrılmak zorunda kaldım.Sen yine şüphe ettin sevgimden.Yine inanmadın bana.Belki kendini teselli ettin belki nefsinin okşadın bilemem.Fakat bana bir kez olsun doğruyu söylemedin.Ya da dur,belki son söylediğin doğrudur "Geleceğimde sana yer yok."Bu o kadar acıtmıştı ki canımı hayatım boyunca daha fazla üzüldüğüm bir yere bakakaldığım başka bir an olmamıştı.Büyük ihtimalle bunu okumuyorsun.Ama olsun ben yazacağım,yazacağım ki kalbimde daha fazla umut kalmasın sana karşı.Çünkü tam ne zaman oldu desem bak gerçekten seviyormuş desem bir öncekinden daha fazla üzüldüm.Denemedim mi sanıyorsun seni unutmayı ? Ben çok mu mutluydum sanıyorsun gururumu ayaklar altına alırken ? Olmadı işte yapamadım.Sana benzeyen tüm kadınlarda seni aradım.Önce unuttuğumu zannettim seni.Fakat her bir gözde senin yeşilini aradığımda anladım gerçeği.Ben ister miydim bu durumda olmayı sanıyorsun ? Bu kadar çaresiz hissetmeyi.İnsanlara o kadar güçlü görünürken melek yüzlü fakat içini tahmin bile edemeyeceğim kadar derin ve beni yoran birisine yenilmeyi.Ben ister miydim sanıyorsun insanlar gece mışıl mışıl uyurken nikotin arayıp rahatlayacağını düşünmeyi.Evet,ben haksızım.Ben özür dilerim.O kadar şeyi,o kadar iltifatı, o kadar üzerime alınabileceğim şeyi sadece komiklik olsun diye yazdığını tahmin edemediğim için.Ben özür dilerim özel numaradan arayan kişinin senin sesin olduğunu tahmin edemediğim için.Hatta tahmin etsem bile tehdit edilme riskini göze alamadığım için.Ben özür dilerim gözlerimizden akan yaşlar için.O yaşlar ki hiçbir kadın için akmadı daha önce.Ne yazık ki annem için bile akmadı.Onu üzdüğümde bile akmadı o yaşlar.Fakat bana beni çalmaktan başka bir şey getirmeyen tanımadığım birisi için defalarca hem de defalarca aktı.O kadar çok inanmıştım ki ömrümün geri kalanının seninle geçeceğine...Madem bu kadar kolaydı tam seni unutmuşken,tam hayallerime odaklanmışken neden tekrar hatırlattın kendini ? Hayatımı düzene koymuşken,seni 6 ay görmemişken,sesini duymamışken,kötü günleri unutmuşken,neden tekrar aradın beni ? İlgi mi istiyordun ? Açıkça söyleseydin niyetini.İnan yardımcı olurdu.Yarana yara bandı olup sonra bir kenara fırlatmayı mı istiyordun ? Söyleseydin inan yardımcı olurdu.En azından sonucunu bildiğim için bu kadar yıpranmazdım.İsminin geçtiği cümlelerde elim titremezdi.Yürürken gördüğüm her kadını sana benzetmezdim belki.Birazcık üzüldüm tabii ki ama sen de ben de daha iyi olurduk şimdikinden.Yeterince yazdım galiba aklımdakileri.Söylemek istediklerimi.Okumadığını bile bile yazmak gerçekten zor.Fakat hep böyle deyilmeydi zaten ? Ben

yazardım,Senin okuduğunu zannederek.Dün de aynı bugün de...Ne yazık ki bana...